

FRACTIE STAM

Dordrecht, 27 augustus 2025

Artikel 40 vragen m.b.t. tot toegang en controle sociale voorzieningen.

Naar aanleiding van vragen/opmerkingen van een aantal inwoners/cliënten die noodgedwongen gebruik maken van een aantal voorzieningen die niet direct aan de gemeente zijn gekoppeld zoals b.v. de voedselbank hebben wij een aantal vragen over de toegang en controle op gebruik van diverse voorzieningen.

Vanuit sociaal oogpunt begrijpen wij de bittere noodzaak die er is voor een deel van onze inwoners en voor een belangrijk deel afhankelijk zijn van een aantal van deze voorzieningen. En gelukkig zijn er diverse instanties die zich ook meer dan ruimhartig inzetten voor de minder bedeelden in onze maatschappij en onze stad. Echter, er bereiken ons ook steeds meer signalen over twijfels over het rechtmatig gebruik van deze voorzieningen. En natuurlijk is het altijd risicovol en 'not done' om kritisch te zijn op het gebruik van diverse voorzieningen omdat het politiek meer dan gevoelig is. Maar in een omgeving waar steeds meer mensen afhankelijk worden van deze voorzieningen is het voor ons een meer dan realistisch punt om de toegang te bewaken. Zeker ook gelet op het feit dat er inwoners zijn die niet in aanmerking komen voor deze voorzieningen door letterlijk een paar tientjes teveel inkomsten.

En een post op social media over bezoekers van de voedselbank riep een aantal reacties op die bevestigden dat het onderwerp meer dan gevoelig is. Maar mede gelet op alle maatregelen die moeten worden op financieel vlak omdat de financiële middelen ook bij de gemeente niet onbeperkt zijn vinden wij het toch onze 'plicht' om ook op dit onderdeel toch vragen te stellen om meer inzicht te krijgen in nut, noodzaak, en duidelijkheid rondom het gebruik van voorzieningen. Waarbij ons uitgangspunt is dat deze voorzieningen onmisbaar zijn, wij deze voor meer dan 100% ondersteunen en wij ons sterk inzetten voor behoud en ondersteuning van deze voorzieningen. Wij kunnen het ons overigens goed voorstellen dat bij cliënten irritatie kan ontstaan m.b.t. het feit dat een deel van de cliënten van bijvoorbeeld de voedselbank voor de komst naar de voedselbank gebruik maken van auto's uit toch de duurdere prijsklassen. Natuurlijk heeft een en ander ook te maken dat deze voorzieningen niet op de meest gemakkelijk bereikbare plek is gehuisvest. Maar je zou maar een uur onderweg zijn met bus en lopend en terug om bij voedselbank aan te komen en te zien dat er toch verschillen zijn. Maar daar gaat het ons nu niet om omdat je op meerdere wijzen uit je omgeving gebruik kan maken van auto's. Maar het brengt ons wel tot andere vragen.

De vragen;

1. Een aantal sociale voorzieningen in onze stad betreffen particuliere initiatieven die inwoners voorzien van de noodzakelijke eerste levensbehoeften. Wat is de rol van de gemeente en hoe wordt bepaalt wanneer en hoe inwoners gebruik kunnen en mogen maken van deze voorzieningen?
2. Kan het college (of de portefeuillehouder SDD) aangeven of er een 'continu' proces van (fraude) controle is om te toetsen of eerder verstrekte toegang tot voorzieningen nog juist is? Hoe worden cliënten gedurende een periode getoetst/gecontroleerd of de door hun verstrekte informatie structureel klopt of rechtmatig gebruik van voorzieningen structureel terecht is? Hoe vaak wordt deze controle dan uitgevoerd?
3. Zijn er in de afgelopen jaren (fraude) controles uitgevoerd en wat zijn daar de bevindingen van geweest? Zijn er constatering van onterecht gebruik van diverse voorzieningen? Welke maatregel heeft de gemeente en of de SDD hierop genomen? Is het mogelijk om aantallen aan te leveren? Of zijn deze aantal zo verwaarloosbaar dat de gemeente hier geen maatregelen op heeft genomen?
4. Heeft het college of de SDD met deze voorzieningen ook nog afzonderlijke en aanvullende afspraken gemaakt over een wellicht aanvullende toets(en) door deze partijen? Zo nee, waarom niet?
5. Heeft het college dan wel rechtstreeks of via bv SDD signalen ontvangen over eventueel onrechtmatig gebruik? Zo ja, wat is hiermee gedaan?
6. Is het college het met ons eens dat een aantal voorzieningen zoals bv de voedselbank op een moeilijk bereikbare locatie gehuisvest is? En wat is de mening van het college dat er blijkbaar bij cliënten en inwoners fricties en irritaties zijn over de wijze waarop de locatie wordt bezocht door verschillende cliënten? Of is dit voor het college niet relevant?
7. Kan het college via de portefeuillehouder Sociaal bij de SDD aangeven hoe invulling wordt gegeven aan fraudebestrijding? Hoe consequent wordt dit gemonitord en eventueel bijgesteld? Of maken we een beweging en gerichte stappen om meer vanuit vertrouwen te werken? En gaan we er meer vanuit dat de samenleving zelf bereid is om verantwoordelijkheid te nemen?